Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålsgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: ”Noveller”, i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 245. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387426080.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

»Det kan heller ikke nytte at være saameget ræd af sig,« sagde Kirsten Pedersdatter, »naar en skal til og i Lag med saadan noget.« - »Det maa du vel sige,« sagde Per Baastrup, han lettede sig fra Bænken og satte sig igen. - »Havde min Oldefaders Oldefader været ræd af sig, saa havde jeg knap siddet her.« - »Det var bandsat!« raabte Per Papsø, »hvad ved du om din Oldefaders Oldefader?« - »Det skal jeg sige dig,« 246 »De skal A sæjj Dæ« suert Pe Baahstrup. »Den Goer hær øhsten for, som vi Bynner inno kalle Baahstrup, men di Stuer kalle Marswynsluhn, den er i gammel Tier bøgged op aa fihr Bynnegoer. Di hor te Annsbjerre, aa e Mand dæhr hed Jørren Maahswyen. Han røw di Baahstrupgoer nier, aa kyl di tow aa e Bebowwere i no Huhs i Vium, aa den treddi smed han te Søsle - faa degaang ku di jow tummel wos lissom di sjæl behaahged. - Den Fjahr de war aakkeraaet mi Aallfaaers Aallfaaer, han fik ett Nød faa de føhst, men han vinted jow. Saa degaang te e Herrmand haad faat de nøj Stowhuus i Baahstrup rest op, kallt han ed ætte sæ sjæl mæ de hæ Swynnawn, aa gjor et Gill faa hans Slæjt aa Venner. Som di no wa samled Herrer aa Frowwer i e Øwwestoww, saa gor mi Aallfaaers Aallfaaer ind te dem aa taar hans Luh aa, aa sæjjer: »Godaw! aall I gue Venner aa Frænner!« - »Ær den Bunde gal?« rovt somm a dem, aa vil hat ham kyl ud. Men Maahswyen saah, te han mot gjahn blyww let, faa de wa Jen dæ had hans Frispraak ve ham. »Men hudden ka Do woww aa tittelier wos søen?« saa han. »Aaejou« suert mi Aallfaaers Aallfaaer, »A vedd ett ræther, end te vi hør aallsammel te jen Slæjt. Gue Haassbon hedde jow Maahswyen, den Mand dæhr hedde jow Griis, han dæh hedde Gaalt, aa han dæ æ jow en Wonni, aa mi Faaer haa di aall si Daww kal Pe Sow - saa maa A da aa vær aa e Swynslæjt.«